

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΕΙΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΝΩΝΟΣ 39 ΠΑΓΚΡΑΤΙ (ΑΘΗΝΑ) ★ ΤΗΛΕΦΩΝΑ 67.17.178 — 72.91.241/4 ★ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ★ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 30 ★ ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 1988 ★ ΔΡΧ. 20

Ο ΚΑΚΟΤΕΧΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή από Ομάδα Κροκυλιωτών με ερωτήματα προς τη Νομαρχία σχετικά με το πιο κάτω θέμα.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

Παρακαλούμε όπως δημοσιεύσετε το συναποστέλλόμενο υπ' αριθμ. ΕΚ 2/5544/724/11-7-85 έγγραφο του υπουργείου Περ/ντος Χωρ. και Δημοσίων Έργων που απευθύνεται στη Δ/ση Τεχνικών υπηρεσιών Νομού Φωκίδας και αφορά την καταλληλότητα του δρόμου που έγινε το έτος 1985 από τη θέση Κρύα Βρύση μέχρι το χωριό Κροκύλιο, προκειμένου ο κ. Νομάρχης Φωκίδας και οι λοιπές τεχνικές υπηρεσίες να λύσουν μερικές απορίες των Κροκυλειών αλλά και των κατοίκων της Β.Δ. Δωρίδας, που χρησιμοποιούν το δρόμο.

1. Γιατί η Τ.Υ. Νομού Φωκίδας ενέκρινε την πληρωμή του Μηχανικού-Εργολάβου Σακελλάρη προτού παραλάβει το έργο και έτσι ο εργολάβος εισέπραξε 12 εκατομμύρια για ακατάλληλο δρόμο που παρέδωσε;

2. Γιατί από την 12/8/85, ημερομηνία που έγινε η γνωμάτευση ότι εστάλη είναι ακατάλληλη, η

(Κρύα Βρύση-Κροκύλιο)

Τεχ. Υπηρεσία Ν. Φωκίδας δεν υποχρέωσε τον Μηχανικό-εργολάβο να προβεί αμέσως στην ανακατασκευή με τα ίδια σχεδόν χρήματα και τώρα χρειάζονται τα διπλάσια.

3. Γιατί δεν εκινήθη η διαδικασία για την αφαίρεση της αδείας του Μηχανικού, έστω και προσωρινή, για το άθλιο κατασκευάσμα το οποίο χαρακτηρίζεται ότι έγινε από τεχνικούς ξένους προς το επάγγελμα.

4. Γιατί δεν εκινήθη η διαδικασία για να επιληφθεί η εισαγγελική αρχή αφού ήδη ο δρόμος είναι ακατάλληλος και επικίνδυνος;

Συμπέρασμα ή ο δρόμος είναι κακότυχος, που είχε 50 χρόνια ασφάλτος και εξακολουθεί να είναι ή οι κάτοικοι Κροκυλίου ή των άλλων κοινοτήτων που τον χρησιμοποιούν είναι αγαθοί και δεν στέλνουν τους υπεύθυνους στον Εισαγγελέα ή τέλος το κράτος με πρωτοστατείσα την Τ.Υ. Νομού Φωκίδας στη για την σπατάλη των χρημάτων και δεν νοιάζονται για τα 12 εκατομμύρια που ξοδεύτηκαν και πήγαν χαμένα.

Παρακαλούμε την Κα Νομάρχη να μας πληροφρήσει και να μας διαφωτίσει.

Πολλοί κάτοικοι του Κροκυλίου
Το σχετικό έγγραφο του ΥΠΕΧΩΔΕ έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓ. ΠΕΡΙΤΟΣ ΧΩΡ. ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΚ2
ΤΜΗΜΑ Β': Αδρανών Υλικών και Οδοστρωμάτων
Ταχ. Δ/ση: Πειραιώς 166 τ.κ. 118 54 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες: ΑΘ. ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ
Τηλέφωνο: 3458918 εσ. 233

Αθήνα 12 Αυγούστου 1985
Αρ. Πρωτ. ΕΚ2/5544/724/11-7/85

ΠΡΟΣ:
Τη Δ/ση Τ.Υ.Ν ΦΩΚΙΔΑΣ
33 100 ΑΜΦΙΣΣΑ

ΘΕΜΑ: Αίτια φθορών της οδού από Ε.Ο. προς ΚΡΟΚΥΛΙΟ
ΣΧΕΤ: Το με αρ. Πρωτ. Τ.Υ. 3672/5-7-85 έγγραφό σας.

Συνέχεια στη σελ. 2

ΛΟΓΩ ΚΑΚΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΚΡΙΘΗΚΕ ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΟ
ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ
ΚΡΥΑ ΒΡΥΣΗ - ΚΡΟΚΥΛΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κοινοτικός
Ξενώνας
Κροκυλίου

Αριθ. 16419
Σύσταση Κοινοτικής Ξενοδοχειακής Επιχειρήσεως Κροκυλίου Δωρίδας του Ν. Φωκίδας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 246 του Π.Δ/τος 76/85 (Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας).

2. Την απόφαση του υπουργού Εσωτερικών με αριθμό 25027/9.4.1984 που δημοσιεύτηκε στο 244/19.4.84 ΦΕΚ τ.Β'.

3. Την απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου Κροκυλίου του Νομού Φωκίδας με αριθμό 9/88, αποφασίζουμε:

1. Συνίσταται στην Κοινότητα Κροκυλίου του Νομού Φωκίδας «Επιχειρήση Κροκυλίου Φωκίδας» ως ίδιο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου το οποίο διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 246 έως 253, 256, 260 και 272 του Π.Δ/τος 76/85 (Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας).

2. Σκοπός της Επιχειρήσεως είναι: Η κατά τον καλύτερο και αποδοτικότερο τρόπο και κατασκευή και εκμετάλλευση Ξενοδοχείου Δ' Τάξης με εστιατόριο και μπαρ για την παροχή σχετικών υπηρεσιών σε Έλληνες και ξένους επισκέπτες και την απασχόληση ανθρόπων δυναμικού της περιοχής.

3. Η Επιχειρήση διοικείται από πενταμελές (5) διοικητικό συμβούλιο, που τα μέλη του ορίζονται μαζί με αναπληρωτές από το κοινοτικό συμβούλιο.

Από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τρεις (3) είναι αιρετοί εκπρόσωποι της Κοινότητας Κροκυλίου, ένας είναι εκπρόσωπος του Γεωργικού Πιστωτικού Συν/σμού Κροκυλίου και ένας είναι δημότης ή κάτοικος της Κοινότητας, που έχουν πείρα ή γνώσεις σχετικές με το αντικείμενο της Επιχειρήσεως.

Στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου προστίθεται και εκπρόσωπος των εργαζομένων (χωρίς αλλαγή της συστατικής πράξης), όταν η επιχείρηση απασχολεί περισσότερους από είκοσι εργαζόμενους.

4. Η διάρκεια της Επιχειρήσεως είναι δέκα (10) χρόνια από τη δημοσίευση της απόφασης αυτής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5. Έδρα της Επιχειρήσεως είναι η

Συνέχεια στη σελ. 4

Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟ
Β.Δ. ΔΩΡΙΔΑΣ

Γ' ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Β' ΜΕΡΟΣ

Το ανάγλυφο της
οικονομίας
της Β.Δ. Δωρίδας

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ:

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΠΑΚΑΡΕΖΟΣ

Διδάκτωρ Οικονομολόγος.
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
Κροκυλειών «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ».

Στο φύλλο αυτό παρουσιάζουμε το Β' μέρος της Γ' Εισήγησής του Α' Συνεδρίου Β.Δ. Δωρίδας που έγινε τον Αύγουστο του 1987 στο Κροκύλιο.

Έχει καταβληθεί προσπάθεια, ώστε η επιστημονική ανάλυση της μελέτης αυτής να παρουσιαστεί με τον πλέον εκλαϊκευμένο τρόπο, για να γίνει περισσότερο κατανοητή από τους αναγνώστες μας.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην εισήγηση αυτή παρουσιάζεται η τεχνική ανάλυση της διαδικασίας οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής μας σε τρία διαφορετικά χρονικά σημεία. Κατόπιν γίνεται αναφορά σε μια άλλη εργασία που αφορά τις κοινωνικοοικονομικές αλλαγές σε ένα άλλο χωριό, διαφορετικό από τα χωριά μας — ένα χωριό πεδινό. Η αντιπαράθεση αυτή — δηλαδή η παράλληλες πορείες ενός ορεινού χωριού και ενός πεδινού — είναι χρήσιμη για να συναχθούν ορισμένα συμπεράσματα από τη σύγκριση των δύο περιπτώσεων.

Η μεθοδολογία ακολουθεί τη βασική αρχή ότι: «η οικονομική ανάπτυξη μιας οικονομίας προϋποθέτει αλλαγή της δομής της και η αλλαγή αυτή επιταχύνεται όταν υπάρχουν διαθέσιμες τεχνικές όπως οι εισροές - εκροές - δηλαδή οι συντελεστές παραγωγής και οι συντελεστές πληρωμών».

ΜΕΡΟΣ Ι: Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΟΡΕΙΝΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

1. Ο σκοπός και τα στοιχεία της μελέτης

Σκοπός της περιγραφής είναι η μερική περιγραφή και ανάλυση της οικονομίας ενός ορεινού χωριού — στην προκειμένη περίπτωση του Κροκυλίου, που δε διαφέρει καθόλου από τα άλλα 13 χωριά της Β.Δ. Δωρίδας — σε τρεις ξεκάθαρα διαφο-

Συνέχεια στη σελ. 3

Το καθήκον της εφημερίδας

Είναι φυσικό, ένα έντυπο και ιδιαίτερα μια εφημερίδα, να μην ικανοποιεί πάντοτε τις προτιμήσεις των αναγνωστών της. Εξάλλου, αυτό γίνεται φανερό και από τις προτιμήσεις του αναγνωστικού κοινού, γενικά, που επιλέγει την εφημερίδα της αρεσκείας του.

Προκειμένου, όμως, για μια εφημερίδα τοπικού ενδιαφέροντος, όπως είναι «ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ», τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά και γι' αυτό και η επιλογή της ύλης είναι πολύ δύσκολη.

Μια τοπική εφημερίδα απευθύνεται σε ένα κοινό με τεράστια ποικιλία προτιμήσεων από πλευράς ύλης. Ένα ποσοστό του αναγνωστικού της κοινού ενδιαφέρεται μόνο για τα έργα στο χωριό. Ένα άλλο για τις δραστηριότητες του Συλλόγου ή μόνο για τα κοινωνικά θέματα — ποιός παντρεύτηκε, ποιός πέθανε κ.τ.λ. Υπάρχει μια άλλη μερίδα αναγνωστών που ενδιαφέρονται για θέματα λαογραφικά, ιστορικά, πολιτιστικά κ.τ.λ. Και πέρα από όλα αυτά, πρέπει να επισημανθεί σοβαρά ότι όλο αυτό το αναγνωστικό κοινό, που δεν είναι μόνο Κροκυλιώτες, είναι ένα μωσαϊκό από πολιτικές, κομματικές και κοινωνικές ομάδες που η κάθε μια ερμηνεύει τα γραφόμενα από τη δική της οπτική γωνία.

Αυτά είναι τα δεδομένα μας!

Οι υπεύθυνοι της Εφημερίδας και συγκεκριμένα το Α.Σ. του Συλλόγου, πρέπει να έχει υπόψη του όλα τα παραπάνω πριν επιλέξει να γράψει την ύλη της εφημερίδας. Η εφημερίδα λοιπόν δεν είναι ούτε όργανο κανενός κομματικού Οργανισμού, ούτε θήμα για ευχολόγια, αλλά όργανο συνδετικό όλων των Κροκυλειών, το οποίο με οδηγό τους σκοπούς του Συλλόγου εκφράζει και αναπτύσσει δραστηριότητες για την εκπλήρωσή τους.

ΑΠΟΡΙΕΣ

— 'Ιδεις Θανάσ' τι ουραίον δρόμον, άσφαλτον π' ό-
χουμι;

Που να τ' άλιπαν οι παλιοί αυτή τα μιγαλεία. Απ' τον κ'μιντάρ' μέχρι μέσα στον χουριό.

— Ναι ρε Κώστα, καλά τα λες, αλλά πότι έγινι, κι πως έγινι!

— Δε λέου, πέρασαν χρόνια, πουλλά χρόνια...

— Πινήντα χρόνια έκαμι του κράτους να στρώσ' του δρόμου Θανάσ', του δρόμου π' σκάψαμι μι τα χέρια μας μεις κι οι γονέοι μας.

— Ιμείς κι κείν' δλέψαμι κι του φκιάσάμ', κι ήρθι του κράτους ύστερα από τόσα χρόνια να τον στρώσ'. Ου μ' σος καλός είνι, αλλά απ' τ' Κρύα Βρύσ' κ' απάν' τον πήρ' ου διάουλος. 'Ηθιλα ν' άζιρα τι σόι υλικό έβαλαν

απ' κάτ', λότιλα σθουινιά; — Γιατί του λες αυτό. Ε, πέταξι δω κει, αλλά κρατάει ακόμα.

— Του δρόμου δεν τον φκιάν'νι για ένα χρόνον άσφαλτον, τον φκιάν'νι για χρόνια μην κθιντιάζ' χαζουμάρις!

— Καλά, δε λέου, δικίου έεις. Άραγε, τι ν' απόγινι κείνους ου ιργουλάθους — να ιδείς πως τον έλιγαν...

— Ποιός; Ου Σακιλλά-
ρις;

— Ναι, αυτός. Θα πρέπ' ν' άνι φυλακή τώρα για τ'ς παλιονδ'λιές π' όκαμι!

— Χαζός είσι λότιλα μ' φαίνητι. Ου ιργουλάθους ζει, όζου κι όχ' μόνον αυτό — παίρνει αβέρτα ιργουλα-

«Ου δρόμους»

θίες κι φκιάν' κ' αλλού στρουσιματα σι δρόμ'ς.

— Αδύνατον! Ου άνθρου-
πος πούνι σκάπτους, πλη-
ρών' για τ'ς ζ'μιές π' κάν'.
Δε μπορεί — τι διάλου
κράτους έχουμι.

— Ν' ακούς τι σ' λέου. Ου ιργουλάθους δεν έπαθι ούτι θα πάθ' τίποντα. Του κράτους τ' δίν' κ' άλλα έργα. Ιμείς πληρώνουμι στου κράτους να μας φκιάν' έργα κ' ικεινον δίν' τα έργα σ' τ'ς απατιώνες κι στου τέλους δεν τ'ς κάν' κι τίποντα!

— Λες ν' άνι έτσι τα πρά-
ματα;

— Ιγώ αυτά έχου απη-
κούσ'. Οτ' ου ιδιους Ιργου-
λάθους δ' λενει σ' άλλα έρ-
γα.

— Λες ου νόμους να μην
τον πιάν'; Γιατ' ιγώ άμα
κλέψου τωραϊά ένα σακί
τσιμέντου θα πάου μέσα. Ι-
κεινους γιατί δεν πάει;

— Γιατ' άμα κλέβ'ς ένα
σακί κι δυο πας μέσα, άμα
κλέβ'ς δέκα χιλιάδες σακιά,
σι σέβιτι του κράτους, έεις
υπόλ'ν', κατάλαθις;

— Όχ', αυτό δεν τον κα-
ταλαθαίνου. Κλέφτ'ς κ' ου
ένας, κλέφτ'ς κ' ου άλλους,
τι διαφορά έχουμι δηλαδή;

— Αϊ, χαζός είσι μ' φαί-
νητι. Ικεινους, είνι μιγά-
λους, έχ' χρήμα, κι δύναμ'
κι κάν' ότ' θέλ'. Ισύ τι έεις,
ούτι ένα σακί τσιμέντου δε
μπορείς να κρύψ'!

— Τι να σου ιπού, μου-
ρεί ν' άεις κι δικίου, αλλά μ'
φαίνητι πουλύ παράζινου,
πουλύ παράζινου...

ΠΙΝΑΚΑΣ 1
Εισορές — Έκτος Περιόδου 1930
(Σε χιλιάδες δραχμές)
(Γραμμάτιοι)

Περιφέρεια	Διοικητική	Παραγωγικοί Τομείς									Τομείς Πίστευσης			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	Εργασία	Αγορές	Νομισματικό	Σύνολο
1	Αττική, Φθιώτιδα, Χαλκίδα, Μυκίνος	2	42.5	3.5	5	—	—	—	—	—	5	—	176.1	7.5
2	Δυτική Αττική, Αρκαδία, Ηλεία	—	121	400	430	—	—	90	—	—	—	—	164	162.9
3	Κρήνη, Πύλος, Αργολίδα	—	30	22.5	—	0.5	—	—	—	—	—	—	162.1	96.1
4	Κορινθία, Γαλιμαρμακία	5	490	300	100	41	—	150	—	—	270	—	927.2	219.7
5	Αιολία (Αίτωλα & Πύρρος), Σαλαμίνα, Μεσσηνία, Ήπειρος, Πάρος, Κέρκυρα	2.8	15	—	—	1.5	—	—	—	—	7	—	615.3	642.2
6	Θράκη, Έβρος, Κομοτηνή, Ξάνθη, Πέλοπος, Σάμος, Κάρυστος	1.8	1.5	—	10	22	51.5	—	—	—	—	—	228.7	315.5
7	Μακεδονία, Επικονομία	20	200	—	12	2	63	30	—	—	—	36	388.5	751.5
8	Επικονομία	1.5	5	25.1	0.3	45.9	1	0.3	1	—	15	—	414.1	509
9	Υπαιθρος	5	20	—	1	6	—	—	15	40	500	400	1016	1016
10	Επικονομία	85	40	2.5	30	103.3	10	9	320	53	—	—	—	618.2
11	Πάρος, Σάμος, Κέρκυρα	—	—	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—	32
12	Νομισματικό	110	750	51.5	1500	420	190	500	85	950	—	—	—	9661.3
Σύνολο		225.1	1024	80.1	2193.3	642.2	315.3	553.3	909	1016	797	466	5072.6	

Πηγή: Στοιχεία Συντάχθηκαν από Υπουργείο

ΠΙΝΑΚΑΣ 2
Εισορές — Έκτος Περιόδου 1960
(Σε χιλιάδες δραχμές)
(Γραμμάτιοι)

Περιφέρεια	Διοικητική	Παραγωγικοί Τομείς									Τομείς Πίστευσης			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	Εργασία	Αγορές	Νομισματικό	Σύνολο
1	Αττική, Φθιώτιδα, Χαλκίδα, Μυκίνος	12.5	46.5	3.5	5	—	—	—	—	—	7	—	221.1	128.8
2	Δυτική Αττική, Αρκαδία, Ηλεία	—	36	475	150	—	—	50	—	—	—	—	20	1009.5
3	Κρήνη, Πύλος, Αργολίδα	—	30	25	—	1	—	—	—	—	—	—	30	1336.1
4	Κορινθία, Γαλιμαρμακία	2.9	430	300	100	51.2	—	200	—	—	900	40	1246.1	3192.2
5	Αιολία (Αίτωλα & Πύρρος), Σαλαμίνα, Μεσσηνία, Ήπειρος, Πάρος, Κέρκυρα	0.7	1	—	—	3	—	—	—	—	7	—	395.1	406.3
6	Θράκη, Έβρος, Κομοτηνή, Ξάνθη, Πέλοπος, Σάμος, Κάρυστος	1.7	2	—	160	1.5	25.2	—	—	—	32.5	370	2236.6	2940.5
7	Μακεδονία, Επικονομία	61	230	—	10	1.8	73	20	—	—	—	80	359.2	757
8	Επικονομία	53	120	10.3	0.2	46	1.3	0.5	1	—	10	2	377.4	6175
9	Υπαιθρος	—	5	2	—	1.8	—	—	15	15	500	450	988.8	988.8
10	Επικονομία	70	100	80	70	155.5	10	35	350	25	—	—	—	995.5
11	Πάρος, Σάμος, Κέρκυρα	—	—	—	7	—	—	1.5	—	—	—	—	—	18.5
12	Νομισματικό	10	950	180	2000	140	2350	450	190	948.8	—	—	—	7803.8
Σύνολο		333.8	1980.5	1483.6	3100.7	496.8	2960.9	757	617.5	988.8	1196.5	1027	8170.1	

Πηγή: Στοιχεία Συντάχθηκαν από Υπουργείο

ΠΙΝΑΚΑΣ 3
Εισορές — Έκτος Περιόδου 1983
(Σε χιλιάδες δραχμές)
(Γραμμάτιοι)

Περιφέρεια	Διοικητική	Παραγωγικοί Τομείς									Τομείς Πίστευσης			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	Εργασία	Αγορές	Νομισματικό	Σύνολο
1	Αττική, Φθιώτιδα, Χαλκίδα, Μυκίνος	25	80	1	5	—	—	—	—	—	350	—	721.5	1412.3
2	Δυτική Αττική, Αρκαδία, Ηλεία	—	0.5	40	—	—	—	—	—	—	—	—	1471	1511.7
3	Κρήνη, Πύλος, Αργολίδα	—	180	120	—	—	—	750	—	—	—	—	1026	2076
4	Κορινθία, Γαλιμαρμακία	7	13	570	800	3	—	900	—	—	7500	300	2467	12510
5	Αιολία (Αίτωλα & Πύρρος), Σαλαμίνα, Μεσσηνία, Ήπειρος, Πάρος, Κέρκυρα	—	10	—	—	1	—	—	—	—	—	—	186.5	195.3
6	Θράκη, Έβρος, Κομοτηνή, Ξάνθη, Πέλοπος, Σάμος, Κάρυστος	2.5	3	—	75	1	960	—	—	—	1700	—	4503.5	7250
7	Μακεδονία, Επικονομία	20	40	—	90	3	500	2000	50	—	100	2200	2797	5700
8	Επικονομία	3	80	120	—	1	30	100	5	—	—	—	4795	5140
9	Υπαιθρος	—	32	100	15	—	—	100	135	80	6000	13000	19462	19462
10	Επικονομία	417	700	800	2000	175	2000	400	900	50	—	—	—	7330.3
11	Πάρος, Σάμος, Κέρκυρα	—	—	—	40	—	370	600	—	400	—	—	430	1640
12	Νομισματικό	650	500	250	9500	160	2600	1900	3300	18000	—	—	—	30327
Σύνολο		1412.5	3514.5	2076	12510	1975	7250	5700	5140	19462	15800	16200	37293.3	

Πηγή: Στοιχεία Συντάχθηκαν από Υπουργείο

ρετικές χρονικές περιόδους. Η οικονομία του χωριού εξετάζεται με τον υπολογισμό ενός πίνακα εισορών-εκροών για κάθε χρονική περίοδο καθώς και με τον υπολογισμό ενός δείκτη ανισοκατανομής εισοδημάτων, επίσης για κάθε χρονική περίοδο. Οι δύο αυτές περιπτώσεις επιλέχθηκαν για το λόγο ότι δίνουν σχετικά επαρκή απάντηση στο θεμελιακό οικονομικό πρόβλημα του ποιός παράγει, πώς παράγει και σε ποιόν καταλήγει το προϊόν της παραγωγής.

2. Τα χρονικά σημεία και οι πίνακες Ε/Ε

(1) Το 1930. Οι λόγοι επιλογής της περιόδου αυτής είναι τρεις: Πρώτο, αποτελεί περίοδο του μεσοπολέμου που αν συνδυασθεί με μία ή περισσότερες μεταπολεμικές δίνει περισσότερο βάθος στη διαχρονική ανάλυση. Δεύτερο, η οικονομική κρίση στις Η.Π.Α. είχε μόλις αρχίσει και οι επιπτώσεις της δεν είχαν γίνει ακόμη αισθητές στο χώρο μας, γιατί σημαντικό ποσοστό (10%-15%) των κατοίκων του χωριού, κυρίως αρχηγοί οικογενειών, ήταν μετανάστες εκεί. Τρίτο, μπορούμε να υποθέσουμε ότι το 1930 η κατάσταση είχε παγιωθεί από τις ανακατατάξεις της δεκαετίας 1912-1922, ενώ η περιγραφή της κατάστασης πριν από το 1912 είναι αδύνατη από την άποψη της συλλογής στοιχείων.

(2) Το 1960. Οι λόγοι επιλογής της περιόδου αυτής είναι δύο: Πρώτο, η οικονομική κατάσταση έχει παγιωθεί μετά την αναστάτωση της δεκαετίας 1940-1950. Δεύτερο, η περίοδος αυτή αποτελεί τον ενδιάμεσο κρίκο μεταξύ της μεσοπολεμικής και της πρόσφατης κατάστασης.

(3) Το 1983. Η περίοδος αυτή αποτελεί τον τελευταίο σταθμό της διαχρονικής σύγκρισης και αποτελεί το πιο πρόσφατο χρονικό σημείο για το οποίο ήταν δυνατόν να γίνει συλλογή στοιχείων.

Η χρησιμότητα της μελέτης έγκειται στο γεγονός ότι τα συμπεράσματα μπορούν να γενικευθούν και να χρησιμοποιηθούν σαν πρότυπο για την ανάλυση της οικονομικής κατάστασης μεγαλύτερων γεωγραφικών χώρων που περιλαμβάνουν χωριά ή κομμοπόλεις με τα ίδια ή παρόμοια χαρακτηριστικά.

Ένας πίνακας Ε/Ε αποτελείται από δύο τομείς — τον τομέα της παραγωγής (παραγωγικές οικονομικές δραστηριότητες) και από τον τομέα πληρωμών (εισαγωγές, εξαγωγές, δημιουργία και εξάντληση αποθεμάτων, κρατικές αγορές και παροχές, νοικοκυριά).

3. Η Ανάλυση των πινάκων Ε/Ε

Από μία πρώτη εξέταση φαίνεται ότι οι σημαντικότερες δραστηριότητες γύρω στο 1930 ήταν η γεωργία, η κτηνοτροφία και οι υπηρεσίες (που περιλαμβάνουν μισθούς, συντάξεις και μετανάστευση). Τα ίδια ισχύουν και για την περίοδο γύρω στο 1960 με μια σημαντική διαφορά. Υπάρχει τώρα και μία άλλη σημαντική δραστηριότητα, η κατασκευαστική (οικίες και δημόσια έργα). Το 1983 η κατάσταση έχει διαφοροποιηθεί από την άποψη ότι η εξαγωγή υπηρεσιών είναι η σημαντικότερη δραστηριότητα, με δεύτερη την κτηνοτροφία και τρίτη τις κατασκευές, ενώ η γεωργική δραστηριότητα έχει εξαφανιστεί εντελώς.¹² Σχετικά με τη γεωργία παρατηρείται ότι εξακολουθεί να είναι γύρω στο 1960 το ίδιο σημαντικό με την περίοδο γύρω το 1930 ενώ καταντά ασήμαντη το 1983. Η εξήγηση έχει σχέση με το ορεινό του εδάφους και την εξωγενή για το χώρο μας αλλαγή στο σύστημα τιμών που καθιστά την παραγωγή στο χωριό αντισυμβατική καθώς και με την δημογραφική αλλαγή του πληθυσμού (το μεγαλύτερο ποσοστό είναι ηλικιωμένοι) που συνδυάζεται με τη μεγέθυνση του κυβερνητικού τομέα (συντάξεις, μισθοί) και τις ευκαιρίες απασχόλησης σε άλλες δραστηριότητες (κυρίως την κατασκευαστική). Η κτηνοτροφία εξακολουθεί να παίζει σημαντικό ρόλο και ο αριθμός των αιγοπροβάτων είναι χαμηλότερος, αλλά όχι σημαντικά, του αριθμού των προηγούμενων περιόδων. Ο αριθμός όμως των κτηνοτρόφων είναι σημαντικά μικρότερος το 1983 (μέσο μέγεθος εκμετάλλευσης αιγοπροβάτων 100-120 ζώα το 1930, 1960 και περίπου 300 το 1983). Η διατήρηση της κτηνοτροφίας στις πρώτες θέσεις οφείλεται στο σύστημα τιμών και επιδοτήσεων που την έχει καταστήσει επικερδή δραστηριότητα. Η εμφάνιση της κατασκευαστικής δραστηριότητας το 1960 στις πιο σημαντι-

Το ανάγλυφο της οικονομίας της Β.Δ. Δωρίδας

Συνέχεια από τη σελ. 1

κές δραστηριότητες και η διατήρησή της στις ίδιες θέσεις το 1983 εξηγείται από την κρατική παρέμβαση με τα προγράμματα δημοσίων επενδύσεων που για το 1983 συνδυάζεται με την έντονη δραστηριότητα στην κατασκευή οικιών κυρίως από άτομα που κατάνονται από το χωριό αλλά διαμένουν αλλού.

Οι πίνακες του τομέα παραγωγής όλων των ετών είναι προσεγγιστικά τριγωνικοί, γεγονός που δείχνει σχετικά ιεραρχική εσωτερική δομή της οικονομίας του χωριού δηλαδή αρχίζοντας από τις πρώτες δραστηριότητες παρατηρούμε ότι το προϊόν που τους διατίθεται στην τελική ζήτηση ενώ απαιτούνται εισροές από πολλές άλλες δραστηριότητες και αντίστροφα όσο πλησιάζουμε τις τελευταίες. Ιεραρχική δομή συνδέεται κατά κανόνα με καθυστερημένες οικονομίες.

4. Η κατανομή του εισοδήματος

Τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τη μέτρηση της ανισοκατανομής εισοδήματος είναι εναρμονισμένα με τα στοιχεία των πινάκων Ε/Ε.

ΠΙΝΑΚΑΣ 7	
	Τιμή δείκτη
1930	0,43267
1960	0,49671
1983	0,57576

Παρατηρούμε ότι η ανισότητα, αρκετά υψηλή κατ' αρχήν, χειροτερεύει διαχρονικά με σχεδόν σταθερό ρυθμό. Οι αιτίες του φαινομένου αυτού είναι η γήρανση του πληθυσμού που συνδυάζεται με την ενεργότερη συμμετοχή του κράτους που παρέχει άριστες συντάξεις, ενώ ταυτόχρονα υπάρχουν αυξημένες ευκαιρίες απασχόλησης, κυρίως στον κατασκευαστικό τομέα, που είναι σε βάρος του εισοδήματος των ηλικιωμένων.

5. Τα συμπεράσματα

Τα αποτελέσματα της ανάλυσής μας μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

- (1) Η μόνη διαφοροποίηση σχετικά με τη σπουδαιότητα των δραστηριοτήτων του χωριού είναι διαχρονικά η εξαφάνιση της γεωργικής δραστηριότητας και η σταδιακή μεγέθυνση της κατασκευαστικής δραστηριότητας.
- (2) Η εσωτερική παραγωγική δομή παραμένει αμετάβλητη και φαίνεται να ακολουθεί το ιεραρχικό πρότυπο που υποδηλώνει μη ανεπτυγμένη δομή.
- (3) Οι γραμμικοί συντελεστές παραγωγής για κάθε δραστηριότητα δεν μεταβάλλονται εκτός από τις δραστηριότητες που εξαφανίστηκαν ή μετέβαλαν μορφή λόγω της τεχνολογικής πρόοδου.
- (4) Η κατανομή εισοδήματος γίνεται πιο άνιση με το πέρασμα του χρόνου. Τα παραπάνω αποτελέσματα συνδυάζόμενα δείχνουν ότι ο χώρος μας είναι παθητικός αποδέκτης της όποιας ανάπτυ-

ξης σε επίπεδο ευρύτερης ή εθνικής περιφέρειας, γεγονός που εξηγεί εν μέρει τη μη ανάπτυξη της παραγωγικής δομής καθώς και την αύξηση της ανισότητας στην κατανομή εισοδημάτων. Το ίδιο φαίνεται να συμβαίνει και στη γύρω από το χωριό περιφέρεια. Η λύση στην περίπτωση αυτή φαίνεται να είναι η ενεργότερη ανάμειξη της πολιτείας με την υποβοήθηση της τοπικής αυτοδιοίκησης ώστε τέτοιες περιοχές να μπορούν να αρχίσουν τη διαδικασία της ανάπτυξης από μέσα χωρίς να είναι μόνο παθητικοί αποδέκτες των εξελίξεων του κέντρου.

6. Μια άλλη περίπτωση (πεδινό χωριό)

Μπορούμε τώρα να αναφερθούμε σε μια άλλη, σχετικά διαφορετική, από μεθολογική άποψη, αλλά πάνω στο ίδιο θέμα μελέτη, που αφορά ένα χωριό σε διαφορετικό περιβάλλον από τα δικά μας και συγκεκριμένα το ΜΑΥΡΟΜΑΤΙ ΘΕΩΝ.

Το πρώτο πράγμα που εξετάζεται είναι η διαχρονική αλλαγή στο χώρο, δηλαδή στη ΒΟΙΩΤΙΑ.

Στη δεκαετία του 1960, η Βοιωτία ήταν μια τυπική αγροτική περιφέρεια, όπως ήταν και η Φωκίδα. Στη περίοδο του 1963-1973 όμως, οι δυναμικοί κλάδοι της ελληνικής βιομηχανίας άρχισαν να αποκεντρώνονται στη γύρω από τη πρωτεύουσα περιφέρεια και η Βοιωτία ήταν από τις περιοχές που επωφελήθηκαν από τη διαδικασία αυτή.

Στη περίοδο του 1973-1978 όμως, η βιομηχανική αποκεντρηση συνεχίζει και πέρα από τη Βοιωτία με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί στασιμότητα στη βιομηχανική απασχόληση στη Βοιωτία.

Εξετάζοντας τώρα το χωριό Μαυρομάτι, ειδικότερα, διακρίνουμε τρεις περιόδους:

- ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (δεκαετία 1960) κατάσταση αυτάρκειας παραγωγή για ι-διοκατανάλωση.
 - ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (μέχρι μέσα δεκαετίας 1960) ο καλλιεργητής, ιδιοκτήτης πλέον των μέσων παραγωγής.
 - ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (μετά το 1965) πέρασμα από αυτόκλητη κοινωνία σε μια σύγχρονη κοινωνία συνδεδεμένη με την ευρύτερη χρηματιστική αγορά.
- Οι βασικές αλλαγές παραγωγικής διαδικασίας ήταν:
- (1) Μηχανοποίηση της γεωργικής παραγωγικής διαδικασίας (μηχανήματα - άρδευση).
 - (2) Ευκαιρίες απασχόλησης στο βιομηχανικό τομέα (ημιαγρότης - βιομηχανικός εργάτης).
 - (3) Συγκέντρωση γης στα χέρια μικρού αριθμού καλλιεργητών.
 - (4) Αγρότες με μικρό κλήρο εκμισθώνουν τη γη τους σε μεγάλους καλλιεργητές.
 - (5) Πλατιά επέκταση εργασίας εξωγεωργικών.
 - (6) Το μέλλον δεν είναι ευόηνο γιατί όλες οι καλλιέργειες (εκτός από το σκληρό σιτάρι) πρέπει να μειωθούν λόγω Κ.Α.Π. και ίσως να υπάρχει πλεονάζον εργατικό δυναμικό.

Τα αποτελέσματα των αλλαγών αυτών ερμηνεύονται με δύο τρόπους σε γενικότερο επίπεδο:

- ΠΡΩΤΟ: Η βιομηχανική ανάπτυξη μείωσε την απόσταση μεταξύ πλούσιων και φτωχών.
- ΔΕΥΤΕΡΟ: Δημιουργήθηκαν νέοι «νοικοκύρηδες» και η απόσταση αυξήθηκε.

Σήμερα, μετά τις παραπάνω αλλαγές, υπάρχουν:

- (1) Ο μικρός νοικοκύρης
 - (2) Ο μικρομεσαίος νοικοκύρης
 - (3) Ο μεσαίος νοικοκύρης
 - (4) Ο μεγάλος νοικοκύρης
 - (5) Το προλεταριακό νοικοκυριό που εξαρτάται κυρίως από τη βιομηχανική απασχόληση.
- Οι γενικές κοινωνιολογικές διαπιστώσεις είναι:
- (1) Εξάρτηση γεωργίας από χρηματοδότηση Α.Τ.Ε.
 - (2) Εξωγεωργική απασχόληση δίνει ριζοσπαστικότερη διάσταση στην κοινωνική ζωή του χωριού.
 - (3) Εμβάσματα μεταναστών αποτελούν μορφή επιδότησης της γεωργίας που πιέζει τις απαιτήσεις ανταμοιβής

προς τα κάτω.

(4) Ο αγρότης ευρίσκεται σε μεταβατικό στάδιο μεταξύ βιομηχανικού εργάτη και μη αποχωρισμού από τη γη.

(5) Οι μικροί και μικρομεσαίοι τείνουν να γίνονται βιομηχανικοί εργάτες λόγω μη βιωσιμότητας του μικρού κλήρου.

(6) Υπάρχει αντίθεση μεταξύ των συμφερόντων των ιδίων ατόμων σαν εργατών και αγροτών.

7. Ανακεφαλαίωση

Η αλλαγή της δομής της παραγωγής που συνοδεύει ή ακολουθεί την οικονομική ανάπτυξη στη περίπτωση του Μαυροματιού, ενώ αύξησε τα εισοδήματα κατά μέσο όρο επέφερε και μη επιθυμητές ενέργειες όπως τη δημιουργία νέων νοικοκυριών (και κατά πάσα πιθανότητα αύξηση της εισοδηματικής ανισότητας) καθώς και την εξάρτηση των αδυνατότερων νοικοκυριών από τη βιομηχανική απασχόληση. Στην περιοχή μας που δεν υπήρξε βιομηχανοποίηση το αντίστοιχο της παραστασιοποίησης πήρε τη μορφή της απασχόλησης στον κατασκευαστικό τομέα.

Αν υποθέσουμε ότι η βιομηχανική αποκεντρηση που ωφέλησε τη Βοιωτία έγινε με βάση κάποιο προγραμματισμό από τη μεριά του κράτους, μπορούμε να πούμε ότι στην περιοχή μας ο κατασκευαστικός τομέας δεν προγραμματίστηκε ποτέ ούτε έχει σχέση με το κράτος αλλά μόνο με τους ιδιώτες. Η μόνη κρατική παρέμβαση

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΨΗΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

Του Γιώργου Ι. Παπαϊωάννου

Γνωστές, πια, σε όλους μας, από τα προηγούμενα έργα του, ο εκλεκτός συγγραφέας Γιώργος Παπαϊωάννου, από το Ψηλό Χωριό, από τα προηγούμενα έργα του, μόλις εξέδωσε το νέο του βιβλίο «τα κλειδιά του Ψηλού Χωριού».

Το έργο αυτό, με τον συμβολικό τίτλο, δεν προϋποθέτει τον αναγνώστη για το τι θα συναντήσει διαβάροντας τις σελίδες του. Ο Γιώργος Παπαϊωάννου μας πίνει όλους αναποφάσιτους και ήρεμους για να μας συγκαταστήσει κυριολεκτικά καθώς προχωρούμε στην ανάγνωση του βιβλίου του.

Μας αφήνει άναυδους, συγκινημένους και μελαγχολικούς καθώς μας οδηγεί μέσα από την πλούσια ιστορική και κοινωνική ζωή του Ψηλού Χωριού — ενός χωριού που οι καιροί το θέλησαν να μείνει σχεδόν έρημο. Και τότε συνειδητοποιούμε με ρίγος, ότι μας μιλάει για το ποιος θα πάρει τα κλειδιά του όμορφου αυτού χωριού

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Οι παλαιοί απόδημοι Κροκυλιώτες

Το Κροκύλιο, απ' τα παλιότερα χρόνια, επειδή ήταν κεφαλοχώρι με πολλούς κατοίκους, αλλά με λιγοστό καλλιεργήσιμο κι όχι και τόσο εύφορο τόπο, για να μπορέσει να τα φέρει δόλτα, είχε πολλούς ξενιτεμένους. Και επειδή είχαν μεταναστεύσει πολλοί στην Αμερική, τό είχε ονομάσει ο κόσμος «Αμερικανοχώρι». Και πραγματικά, τα τελευταία χρόνια του περασμένου αιώνα και ιδίως την πρώτη δεκαετία του σημερινού, είχαν πάει στην Αμερική πάρα πολλοί, και κατά πως θυμάμαι και λογαριάζω, κάποιες φορές που μένω ξάγρυπνος τη νύχτα, απ' τις διακόσιες και παραπάνω οικογένειες του χωριού ζήτημα είναι αν υπήρχαν είκοσι σπίτια που να μην είχαν κάποιο ξενιτεμένο εκεί. Μάλιστα υπήρχαν σπίτια που είχαν δυο και τρεις ή και παραπάνω, όπως το Κολοβέικο, που είχε τέσσερα παιδιά στείλει, το Γιάννη, τον Κώστα, το Γιώργο και το Νίκο και για κάποιο φεγγάρι, είχε πάει ακόμα και ο Κολοβός, αλλά ξαναγύρισε γρήγορα. Επίσης και το Σταυρέϊκο σπίτι είχε στείλει τέσσερις, το Γιώργο, τον Κώστα, το Θόδωρο και το Σταυρομήτσο.

Η μετανάστευση στην Αμερική, εντάθηκε στις αρχές του αιώνα μας, οπότε είχε ξεσηκωθεί όλος ο σερνικόκοσμος και τράβαγε κατά το Ν. Κόσμο προς αναζήτηση κάποιων καλύτερης τύχης. Τότε, η Ελλάδα, όπως ήταν κουτσουρεμένη, είχε φτώχειες μεγάλες και πολλή ανεργία.

Την εποχή εκείνη, τα ταξίδια ήταν δύσκολα κι όχι πολύ ακίνδυνα. Γιατί γίνονταν με καράβια και κράταγαν, κάπου, ένα μήνα. Μάλιστα, κάποιος, για πιο οικονομικά προτίμαγαν κάποια παλιόκαρβα αργονκίνητα, που έκαναν το ταξίδι παραπάνω από μήνα, κι όσοι κατάφεραν να φτάσουν κάποτε στην Αμερική, καθώς ήταν και άμαθοι από θάλασσα, έφταναν μισοπεθαμένοι. Ενώ, κάποιοι άλλοι δεν τα κατάφεραν και πέθαιναν απ' την εξάντληση και την ταλαιπωρία. Έτσι είχε συμβεί με τα δυο αδέρφια, τον Αντρισαλέξη και τον Αντρισαχαράλαμπο, που δεν μπόρεσαν να φτάσουν στον προορισμό τους γιατί πέθαναν στο ταξίδι. Τόσο μεγάλη ήταν η ταλαιπωρία και τόσο πολλοί οι κίνδυνοι ενός τέτοιου ταξιδιού στα χρόνια εκείνα!

Αλλά κι εκεί σαν έφταναν απόφερναν πολύ ώσπου να θρύνει δουλειά. Γιατί, η Αμερική δεν είχε ακόμα αναπτυχθεί βιομηχανικά ώστε να δημιουργηθούν κάπως ανθρώπινες απασχολήσεις, κι έτσι υπήρχαν δυσκολίες για την εξεύρεση δουλειάς. Και μονάχα στις σιδηροδρομικές γραμμές, που τότε ανοίγονταν παντού και υπήρχε οργασμός, εκεί θολεούνταν οι πιο πολλοί, όπου δούλευαν σε σκάβους κοντά 10 ώρες, πεινασμένοι και διψασμένοι, μέσα στο λιούρι κάτω απ' την επίβλεψη κάποιου άγριου και σκληρού επιστάτη και τις νύχτες, ξεθεωμένοι απ' την εξάντληση, τις πέρναγαν σε τίποτα παράγκες ή υπόγειες αποθήκες, όπου ζούσαν κοινοβιακά καμιά δεκαριά μαζί. Και τότε πλεονόντουσαν, μάλωναν τα ρούχα τους, μαγειρεύαν κανά φαγάκι και κοιμόντουσαν λίγες ώρες, για να μπορέσουν να ξεκουραστούνε κάπως και να πάρουν κουράγιο για το ξεθέωμα της άλλης μέρας. Για κοινωνική ασφάλιση, ιατρική περίθαλψη και κάτι τέτοια δε γινόταν λόγος την εποχή εκείνη, κι όποιος είχε την ατυχία να αρρωστήσει «πήγαινε σαν το σκυλί στ' αμπέλι». Πόσοι και πόσοι, από κείνους που ξεκίνησαν με όνειρα κι ελπίδες για κάποια προκοπή, δεν χάθηκαν, τα χρόνια εκείνα, στους φιλόξε-νους ξένους τόπους με το παράπονο ότι στάθηκαν άτυχοι στη ζωή τους!

Και με την ευκαιρία τούτη, μούρχεται στηθύμηση ένα περιστατικό που μου είχε διηγηθεί, εδώ και πολλά χρόνια, ο μακαρίτης ο γαμπρός μου Γιάννης Λουκόπουλος. Ο Γιαννακάκης, που συνέδεκε την εποχή εκείνη, που κι αυτός, 18χρονο παιδάκι, βρισκόταν ταξιδεμένος στην Αμερική, για να βοηθήσει το καταχρεωμένο σπίτι του και να παντρευτεί πέντε αδερφάδες μου διηγότανε, λοιπόν, ότι, μια μέρα, ενώ ταξίδευε με το τρένο για να πιάσει δουλειά, σε κάποια στροφή ξετροχιάστηκε το τρένο κι έπεσε σε γκρεμό. Μέσα στο ίδιο θαγόνι μ' εκείνον ταξίδευε κι ο

Πάνος ο Μπελιούρης, με τον οποίο ήταν συνήλικος, που κι αυτός πήγαινε για δουλειά. Τη στιγμή του εκτροχιασμού ο Μπελιουρόπουλος πήδησε έξω απ' το θαγόνι για να γλυτώσει, αλλά παρασύρθηκε απ' τους τροχούς και τραυματίστηκε βαριά και στα δυο του τα πόδια, ενώ ο Γιαννακάκιαννος, αντί να πηδήσει, ξάπλωσε κάτω στο δάπεδο του θαγονιού και δεν έπαθε τίποτα. Ο Πάνος έμεινε ανάπνους κι έτσι αναγκάστηκε να επαναπατρι-

Του ΔΗΜ. Κ. ΥΦΑΝΤΗ

σθεί, χωρίς καμιά σύνταξη ή άλλη αποζημίωση. Ωστόσο, επειδή ήταν τυχερός και γλύτωσε απ' το θάνατο, είχε τάξει σαν τάμα να προσφέρει τη σημαία για την εκκλησία του 'Αγ-Γιώργη του χωριού. Όπως και γινότανε χρόνια και χρόνια.

Τόσο σκληρά είχαν δουλέψει κείνοι οι πρώτοι μετανάστες, και με τέτοιες στερήσεις έζησαν τα χρόνια εκείνα, για να μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα και να επιβιώσουν. Έτσι, όσοι δεν παρασύρθηκαν από τίποτα πειρασμούς και δεν ασώτησαν, αφού δούλεψαν «σκυλιά» και, κόνιψαν κάποια παραδόκια, ξαναγύρισαν στο χωριό, όπου έφτιαξαν σπίτια, αγόρασαν χωράφια, παντρεύτηκαν, δημιούργησαν οικογένεια, σπούδασαν παιδιά κι έζησαν ήσυχα και ειρηνικά στον τόπο του γεννησιμιού τους. Ενώ κάποιοι άλλοι που κακόμπλεξαν δεν έκαναν προκοπή, αλλά καταστράφηκαν κι άφησαν τα κόκαλά τους εκεί στην ξενιτιά, χωρίς ποτέ να ενδιαφερθούν για τους δικούς τους κι ούτε καν τα λεφτά για τα εισιτήρια, που είχαν χρεωθεί τα σπίτια τους για να τους στείλουν στην Αμερική, δε σκέφτηκαν να τους επιστρέψουν.

Ήταν τόσο δύσκολη η μετανάστευση κείνη την εποχή και γι' αυτό είχαν ειπεί «ο ζωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει». Γιατί οι συνθήκες ήταν τέτοιες, ώστε να μην ξέρουν αν θα ξαναγύριζε ο ταξιδεμένος. Και ζούσαν πάντα με την αγωνία της ελπίδας και τη λαχτάρα της προσμονής, κι εκείνος που ξενιτευόταν κι εκείνοι που τον περίμεναν για να ξαναγυρίσει.

Ενώ σήμερα τα πράγματα δεν έχουν καμιά σχέση ή ομοιότητα με την κατάσταση της εποχής εκείνης, αφού τα σημερινά ταξιδέματα μοιάζουν κάπως σε μακρόχρονες εκδρομές. Γιατί, σε λίγες ώρες μπορεί να βρεθεί κανένας στο μέρος που θέλει να πάει, και σε άλλες τόσες για να ξαναγυρίσει. Ενώ, μέσα επικοινωνίας υπάρχουν άφθονα και είναι προστά σε όλους ώστε να μπορεί να επικοινωνεί κανείς πολύ εύκολα. Επί πλέον οι ξενιτεμένοι έχουν δημιουργήσει συλλόγους, αδελφότητες και άλλες πατριωτικές ενώσεις, συμμετέχουν σε εορταστικές εκδηλώσεις και διατηρούν επαφή μεταξύ τους. Γενικά οι συνθήκες εργασίας και διαβίωσης έχουν θελωθεί πολύ και εξανθρωπιστεί αφάνταστα, σε σύγκριση με κείνες της εποχής που άρχισε η μετανάστευση. Τότε, ο συνδικαλισμός βρισκόταν ακόμα στα σπάργα, η δε τηλεγραφική και τηλεφωνική επικοινωνία ήταν αδύνατη. Κι ούτε πια μπορεί να έχει καμιά άθεση, εκείνο το απαισιόδοξο μήνυμα «ο ξένος εις την ξενιτιά πρέπει να θάνει μαύρα, για να ταιριάζει η φορεσιά με της καρδιάς τη λαύρα».

Έτσι, μπορεί κανένας να καταλήξει στο συμπέρασμα, πως κείνοι οι παλιοί Κροκυλιώτες που ξεκίνησαν για την Αμερική, «πήγαιναν» κατά πως λέει και το τραγουδάκι «στο άγνωστο με θάρρα την ελπίδα» κι ήταν, μπορεί να ειπεί κανένας, «ήρωες» γιατί αν κι έζησαν ξεμακρισμένοι και σ' άγνωστο περιβάλλον, κάτω από συνθήκες δύσκολες και πολλές φορές επικίνδυνες, εντούτοις κατάφεραν να επιβιώσουν και να ξαναγυρίσουν στο χωριό, που το είχαν πάντοτε κλεισμένο μέσα στην καρδιά τους και το οποίο μπόρεσαν να το ωφεληθούν, να το προβάλλουν και να το ευεργετήσουν.

Γι' αυτό θα πρέπει να μη ξεχνιούνται, αλλά να μνημονεύονται πάντα απ' τους επιγενόμενους για τις αξιόλογες προσφορές τους.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΣΣΑ

Στις 24 Απριλίου έγιναν στην Αμφίσσα τα αποκαλυπτήρια του Μνημείου της Εθνικής Αντίστασης. Το πολυσύνθετο και επιβλητικό Μνημείο φιλοτεχνήθηκε από τον γλύπτη Θόμιο Πανουργιά.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε επιμνημόσυνη δέηση, τα αποκαλυπτήρια από τον Υπουργό Εσωτερικών, χαιρετισμούς από εκπροσώπους κεντρικών αντιστασιακών οργανώσεων, Ομιλία από το Δήμαρχο κ. Χ. Καμπεράκη, καταθέσεις στεφανιών, καλλιτεχνική εκδήλωση και δεξίωση των επισήμως προσκεκλημένων.

Κοινοτικός Ξενώνας Κροκυλίου

Συνέχεια από τη σελ. 1

Κοινότητα Κροκυλίου του Νομού Φωκίδας.

6. Τα περιουσιακά στοιχεία που διαθέτει η Κοινότητα στην Επιχείρηση, όπως αποτιμήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 2190/20 είναι:

α) Η κυριότητα οικοπέδου ιδιοκτησίας της Κοινότητας Κροκυλίου εμβαδού 1.427,6 τ.μ. σύμφωνα με το τοπογραφικό διάγραμμα του μηνός Μαρτίου του έτους 1983 αξίας 2.855.000 δρχ.

β) κτιριακές εγκαταστάσεις του υπό κατασκευή ξενοδοχείου αξίας 20.400.000 δρχ. Σύνολο περιουσιακών στοιχείων 23.255.000 δρχ.

7. Η κοινότητα Κροκυλίου διαθέτει στην Επιχείρηση χρηματικό ποσό δραστές ως αρχικό κεφάλαιό της.

8. Πόροι της Επιχείρησης είναι τα έσοδα από την εκμετάλλευση του Ξενοδοχείου (διανυκτερεύσεις, τηλέφωνα κ.λπ.) του εστιατορίου και του μπαρ (γεύματα πρωίνα ποτά κ.λπ.) και γενικά την άσκηση της δραστηριότητάς της, οι πρόσδοδοι από την περιουσία της, δάνεια, κληρονομίες, εισφορές, δωρεές και λοιπές επιχορηγήσεις.

9. Η επιχείρηση διαλύεται:

α) Με απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου, με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών του και απόφαση του υπουργού Εσωτερικών.

β) Όταν λήξει χωρίς να παραταθεί η διάρκεια της Επιχείρησης και

γ) σε περίπτωση πτώχευσης της Επιχείρησης.

Την διάλυση της Επιχείρησης ακολουθεί η εκκαθάριση.

Εκτός από την περίπτωση της πτώχευσης, η εκκαθάριση γίνεται από εκκαθαριστές που ορίζονται από το κοινοτικό συμβούλιο.

Στην εκκαθάριση διεκπεραιώνονται οι εκκρεμείς υποθέσεις, εισπράττονται οι απαιτήσεις, ρευστοποιείται η περιουσία και πληρώνονται τα χρέη της Επι-

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Η Ελένη Νικολάου Ζωγράφου, Βιολόγος, μετά από επιτυχείς εξετάσεις προσελήφθη στο Κέντρο Ερευνών ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ και πήρε υποτροφία για διδακτορική διατριβή σε ειδικό τομέα της Βιολογίας.

Την αγαπητή μας φίλη και συνεργάτιδα Ελένη, το Δ.Σ. συγχαίρει ιδιαίτερα και της εύχεται καλή επιτυχία στις επισημονικές επιδιώξεις της.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΗΣ

Ο Γιάννης Χάρης, μεγάλος ευεργέτης, της Κερασιάς και επίλεκτο μέλος της Ομογένειας του Καναδά γιόρτασε την 92η επέτειο των γενεθλίων του στις 11 Απριλίου 1987. Έξι μήνες αργότερα θα έφευγε για πάντα απ' τη ζωή, δημιουργώντας μεγάλη συγκίνηση ανάμεσα στους συμπατριώτες του Κερασιώτη αλλά και τους Ομογενείς του Καναδά.

Παραθέτουμε εδώ δυο στοιχεία, ένα από την ημέρα των γενεθλίων του και ένα μετά την αναγγελία του θανάτου του.

Στις 11 Απριλίου γιόρτασε με μεγαλοπρέπεια την 92η επέτειο των γενεθλίων του ο γνωστός σε όλους μας συμπατριώτης και ευεργέτης της γενέτειράς του Κερασιάς Δωριόδης και μόνιμος κάτοικος Βικτωρίας Καναδά, ο κ. Ι. Χάρης του οποίου το εγκώμιο έπλεξε ο εκ Δεσφίνης Παρνασσίδος Ελληνοκαναδός Κων. Ι. Παπαλουκάς με τα κάτωθι λόγια:

Αγαπητέ Γιάννη

Οι ευχές πολλών ανθρώπων πρέπει να έπεισαν τον ποιμένα μας να παρατείνει την ζωή σου και να σε κάνει αιωνόβιο. Πόσοι και πόσοι δεν ένοιωσαν ανακούφιση από την απλοχεριά σου και πόσοι δεν έχουν αντλήσει από τον ανθρωπισμό σου ευεργετήματα και ευκαιρίες που επέτρεψαν την είσοδό τους στην Καναδική συμπολιτεία αφήνοντας πίσω τον μαρμαρό και την απόγνωση, δημιουργώντας με την έλευσή τους Δωρική παροικία στη Βικτωρία, πλαισιωμένη με Ναυπάκτιους και Μεσσολογίτες, οι οποίοι στο σύνολό τους βρίσκονται μαζί σου απόψε να γιορτάσουν το κατόρθωμά της μακροζωίας σου και να εκδηλώσουν με ευγνωμοσύνη το σεβασμό τους στον πρωτοπόρο τους. Φωτεινό παράδειγμα έγινες στο πέρασμά σου Γιάννη και πολλοί θα ήθελαν να σε μιμηθούν ως έμπρακτο οπαδό του «Θεοσαστήν ημίν δια την σωτηρίαν των πολλών».

Εύγε σου Γιάννη και οι ευχές μας να σε συνοδεύουν και πέρα από τα εκατό σου χρόνια.

Μια ενδιαφέρουσα διάλεξη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Η αληθινή ιστορία της ζωής και δράσης του ήρωα της Αλαμάνας. Η ζωή και η τύχη της πατρικής-μητρικής του οικογένειας.

του ΓΙΑΝΝΗ ΡΟΥΦΑΓΑΛΗ

Με τον τίτλο αυτό, μίλησε στη Δωρική Στέγη για τον ήρωα της Αλαμάνας, ο Αρτοτινός συγγραφέας Γιάννης Ρουφάγαλης στις 31 Μαρτίου 1988.

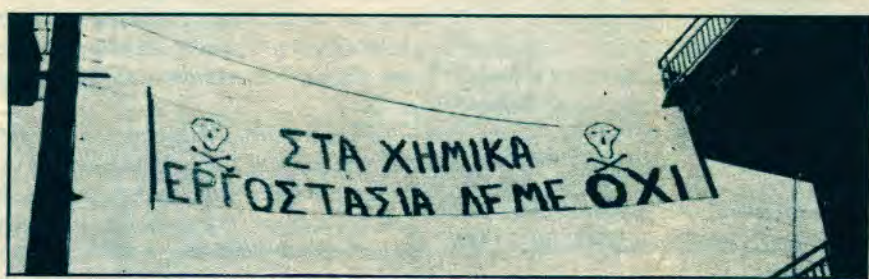
Η πολύ ενδιαφέρουσα αυτή ομιλία οργανώθηκε από το Σύλλογο Αρτοτινών και παρουσιάστηκε υπό την αιγίδα της ΔΩΡΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ.

Η συμμετοχή των συμπατριωτών μας υπήρξε αθρόα. Στην κατάμεστη αίθουσα της Δωρικής Στέγης, ο ομιλητής μίλησε για δύο περίπου ώρες περιγράφοντας με συναρπαστικό τρόπο την ιστορία, τη δράση και τις διχογνωμίες για τον τόπο γέννησής του μάρτυρα της Αλαμάνας.

Η διάλεξη του κ. Ρουφάγαλη χωριζόταν σε δυο βασικά μέρη. Στο πρώτο έγινε μια αδρή διαδρομή της ζωής και των αγώνων του Διάκου, ενώ στο δεύτερο μέρος, ο ομιλητής αναφέρθηκε σε πάμπολλες πηγές που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο τόπος γέννησής του Διάκου είναι η Αρτοτίνη και όχι η Μουσούνισσα.

Επειδή η ομιλία αυτή με τα στοιχεία που παρουσίασε ο κ. Ρουφάγαλης παρουσιάζει μέγα ενδιαφέρον, πέρα από τα θερμά μας συγχαρητήρια στο ομιλητή, κάνουμε την πρόταση να τυπωθεί ώστε να μπορεί να αποκτηθεί από όλους τους ενδιαφερομένους.

Θερμά συγχαρητήρια.

Η Ερατεινή λέει ΟΧΙ στα ρυπογόνα εργοστάσια. Και μαζί της όλη η Φωκίδα.

Σήμα κινδύνου εκπέμπει η Ερατεινή

Έχουμε ξαναγράψει για τους κινδύνους που απειλούν τη Φωκίδα με την ίδρυση εργοστασίων παραγωγής χημικών προϊόντων.

Βέβαια το εργοστάσιο ΑΛΟΥΜΙΝΑΣ θα ρύπαινε την ατμόσφαιρα και... τους (Α)ΔΕΛΦΟΥΣ και το πήγαμε στη Βιοκίττα. Έτσι, ελεύθεροι πλέον μπορούν οι διάφοροι βιομήχανοι να ιδρύσουν Βιομηχανίες χημικών προϊόντων πού; Μέσα σχεδόν στην Ερατεινή.

Το Κοινοτικό συμβούλιο της Ερατεινής, αλλά και των γύρω χωριών διαμαρτύρονται έντονα προς όλες τις κατευθύνσεις.

Αυτό σημαίνει εκβιομηχάνιση και αναβάθμιση της ζωής των κατοίκων της Φωκίδας; Ασφαλώς όχι!

Τα απόβλητα του εργοστασίου αυτού υπολογίζονται σε 50-100 τόννους την ημέρα και είναι άγνωστο που θα καταλήγουν.

Δηλαδή, εδώ συμβαίνει κάτι το τελείως παράλογο έως τραγικό, θα λέγαμε.

Η Φωκίδα χάνει την ΑΛΟΥΜΙΝΑ και ταυτόχρονα της φυτεύουν ρυπογόνα εργοστάσια σχεδόν μέσα στις πόλεις! Με ίδρυση μερικών τέτοιων εργοστασίων στην παραλία, οι Φωκιδείς σε λίγα χρόνια θα πρέπει να πηγαίνουν σε άλλο νομό για να κάνουν κανένα μπάνιο!

Νομίζουμε ότι το θέμα αυτό είναι πολύ σοβαρό και δεν αφορά μόνο την Ερατεινή, αλλά ολόκληρο το νομό μας.

Ας προσέξουν λοιπόν οι αρμόδιοι.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Σας γνωρίζουμε ότι τα Γραφεία του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών μεταφέρθηκαν από την οδό Πανεπιστημίου 34 στο κτίριο του Ιδρύματος, επί των οδών Σίνα και Αραχώδης, Τ.Κ. 106.80, Αθήνα.

Πέρα από τη δική σας ενημέρωση, σας παρακαλούμε όπως γνωστοποιήσετε τη μεταβολή της ανωτέρω δ/σης του Π.Κ.Ρ. τόσο στο αναγνωστικό σας κοινό, όσον και στους συμπατριώτες μας ώστε του λοιπού ν' απευθύνονται στη νέα μας δ/ση και στα τηλέφωνα 3644715 και 3608885.